

I mange vandløb, der i recipientkvalitetsplaner er målsat som *laksevand*, er der gennem vedligeholdelse og regulering skabt et forhold, der bevirker, at disse vandløb er uegnede som levesteder for fisk, især laksefisk.

Med de foreslåede bestemmelser i kap. 8 er således skabt adgang for vandløbsmyndighederne til at *forbedre den fysiske vandløbskvalitet* ved forskellige indgreb i vandløbene.

Da behovet for vandløbsrestaureringer kan variere meget fra kommune til kommune og fra amtskommune til amtskommune, kan en henlæggelse af det finansielle ansvar alene til vandløbsmyndighederne føre til en uforholdsmæssig og utilsigtet belastning af enkelte *kommuner og amtskommuner*. Disse kommuner og amtskommuner kan måske derfor savne de fornødne incitamenters til at iværksætte restaureringer, som ud fra bredere samfundsmæssige hensyn er miljømæssigt ønskværdige.

Der indføres derfor en ordning, som giver *miljøstyrelsen mulighed* for at yde tilskud til dækning af anlægsudgifter m.v. til større restaureringsprojekter.

Ifølge loven bevares den gældende administrative inddeling af vandløbene i *offentlige og private*, ligesom de offentlige vandløbs inddeling i amtsvandløb og kommunevandløb opretholdes.

Kompetencen på det lokale og regionale plan til at træffe afgørelse i de materielle (tekniske) sager om vandløbsvedligeholdelse og -regulering og om anlæg af vandløb overføres fra landvæsensretterne til *de kommunale råd*, der i samarbejde allerede har ansvaret for planlægningen og administrationen af anden lovgivning af betydning for vandløbene.

På det centrale plan vil opgaverne efter loven blive varetaget af *miljøministeriets departement og miljøstyrelsen*. Efter lovforslaget vil der til miljøstyrelsen blive henlagt beføjelse til at afgøre sager om klager over afgørelser, der i henhold til loven eller de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser træffes af amtsråd og kommunalbestyrelser.

Landvæsensretternes opgave vil efter loven være begrænset til at træffe afgørelse i de økonomiske sager om erstat-